

Rigsdags lovgivende Periode maatte være forbi, inden denne Lov traadte i Kraft, men det var ikke min Mening; men vi vilde rimeligviis komme sammen og give Lov eengang forinden, og saa betragter jeg det Tidspunkt, som er fastsat, farligt kun som en Udfættelse. Dengang Finantsministeren kom med sit Forslag til Indkomsskat, som jeg veed ikke behager det ærede Medlem for Maribo Amts 4de District (Monrad: Jo!), thi han har ofte udtalt sig imod Indtægtskatten i Almindelighed (Monrad: Nei!). Ja saa! Det er mig hjært at høre, at han ikke har det — saa sagde Ministeren: jeg bringer Dem her en Skattelov, som rimeligviis ikke vil fornøie Dem; han sagde tillige, for at gjøre os mindre misfornøiede, at han havde in mente en anden Naade at opkræve Skatten paa, som han troede skulde være mere fornøiellig, og jeg kan ikke nægte, at den vilde være mig meget fornøiellig, men det gjør nu Intet til Sagen; i ethvert Tilfælde lod han os formode, at han antog, og vistnok Mænge med ham, at denne Indkomsskat ikke vilde fornøie Folk. Dersom det nu omtrent paa samme Tid, vi atter kom sammen og skulde give Love i 1852, viste sig, at Indtægtskatten ikke havde fornøiet, saa kunde man maaskee komme til at lade Folk fornøie sig lidt længere ved Consumtionen, maaskee indtil 1852. Naar man derimod følger mit Forslag, saa vil man ikke saa let komme til det samme Resultat, thi man vil meget vanskelig komme til at paalægge Kjøbenhavn igjen en Consumtion, naar man ikke tillige gjorde en lignende Foranstaltning for det hele øvrige Land; og derfor anseer jeg det for meget vigtigt, at vi fastsatte et Tidspunkt, som ligger indenfor den Grændse, inden hvilken vi atter komme sammen for at give Love. Dersom det ærede Medlem for Maribo da vilde gjøre Noget, saa stod det jo til ham at overvinde den Vanskelighed, som skulde ligge deri, at man fastede Byrden over paa Ministeren, ved til 3die Behandling at forandre mit Forslag derhen, at det ikke overlod denne Frihed til Finantsministeren, at det ikke lod Finantsministeren være berettiget til at vælge Diebliffet, men at Diebliffet blev valgt i Aaret 1851. Derved fik den ærede Finantsminister tilfredsstillet sit Hovedønske, at Consumtionen

værede saa kort som muligt her i Kjøbenhavn, thi til den Tid vilde de egentlige finantzielle Vanskeligheder være overvundne. Det staaer nemlig til os selv, idet vi gaae ind paa Loven om Indkomsskat, at indrette den saaledes, at den eventualiter kan opveie det Afsvæb i Indtægten, som derved vilde forarsages. Jeg troer altsaa, at ingen af de Vanskeligheder, som det ærede Medlem for Maribo Amts 4de District (Monrad) har udtalt, finder Sted, thi ved 3die Læsning kan han rette den, som kunde synes at være den betydeligste, og jeg skal i den Henseende ikke gjøre nogen Indsigelse. Jeg skal med den største Fornøielse gaae ind derpaa, naar det ikke inden den Tid skulde vise sig at være en meget god Foranstaltning, at overlade det til Regjeringens Valg at fastsatte Tiden. Det er, som vi have seet, ikke let at vide, hvordan man skal gribe det an med at affkaffe en saadan Skat i det rigtige Diebliff. Dersom man vælger en Tid, hvor der indenfor Kjøbenhavns Mure er en stor Mængde Varer, som man nylig har betalt Consumtion for, eller i det Hele taget, naar man fastsætter en Tid og overlader det til alle Bedkommende at indrette sig paa det beqvemteste derefter, saaledes, at de kunne skaffe sig den størst mulige Fordeel deraf, saa troer jeg, at man ikke gjør noget Gavn, og naar man derimod overlader det til Finantsministeren at vælge det af ham antagne gunstige Tidspunkt, saa vil det i det Hele taget lykkes bedre, men, som sagt, naar der ikke ligger nogen anden Hindring i Veien for at vælge Tidspunktet 1851. Istedetfor Tidspunktet 1852, saa skal jeg heller ikke i den Henseende gjøre nogen Indsigelse. Det kan, som sagt, træde frem ved 3die Behandling. Jeg troer, at man vel maa lægge Mærke til, at Enhver, som læser denne Lov, og altsaa ogsaa Kjøbenhavnerne, meget godt har opfattet, at der er stor Sandsynlighed for, at den vil komme til at løbe saa nær til October Maaned 1851 som muligt. Der vil være meget saa Menneffer der, som det ærede Medlem har sagt, ville kaste nogen Skyld paa Regjeringen derfor; der vil ikke, troer jeg, være Mange, som ville følge ham i den Betragtning, at vi derved have lænkt paa at skyde nogen Skyld over paa Regjeringen. Dersom i det Hele den lovgivende Magt skulde